

Princezna Irulán píše:

Každý seriózní student si musí uvědomit, že historie nemá začátek. Bez ohledu na to, kde příběh začíná, vždycky existují dřívější hrdinové a dřívější tragédie.

Než dokážeme chápat Muad'Diba nebo současný džihád, který následoval po svržení mého otce, imperátora Shaddama IV., musíme nejdříve pochopit, proti čemu bojujeme. K tomu musíme pohlédnout více než deset tisíc let do minulosti, deset tisíciletí před zrození Paula Atreida.

Tam vznikly základy Impéria, tam povstal imperátor z popela po bitvě o Corrin a sjednotil zubožené zbytky lidstva. Ponoříme se do nejstarších záznamů, do samotných mýtů Duny, do dob Velké revoluce, lépe známé jako Služebnický džihád.

Strašlivá válka proti myslícím strojům znamenala stvoření našeho politicko-komerčního vesmíru. Poslouchejte dobře, až budu vyprávět příběh svobodných lidí, kteří povstali proti nadvládě robotů, počítačů a kymeků. Povšimněte si kořenů velké zrady, jež z rodu Atreidů a rodu Harkonnenů učinila smrtelné nepřátele, msty, která se táhne dodnes. Poučte se, z čeho povstalo Sestersstvo Bene Gesserit, Kosmická gilda a její navigátoři, zbrojmistři z Ginázu, Sukovská lékařská škola, mentati. Staňte se svědky života utlačovaných zensunnitských poutníků, kteří uprchli na pouštní planetu Arrakis, kde se z nich stali naši nejstatečnější vojáci – fremeni.

Všechny tyto události vedly k narození a životu Muad'Diba.

Dávno před Muad'Dibem, v posledních dnech Starého impéria, ztratilo lidstvo svou jiskru, pozemská civilizace se rozšířila mezi hvězdy, ale stagnovala. Většina lidí měla malé či vůbec žádné ambice a dovolovala vý-

konným strojům, aby za ně plnily každodenní úkoly. Lidé postupně přestali myslet, snít, doopravdy žít.

Pak přišel muž ze vzdálené soustavy Thalimu, vizionář, který po aztéckém bohu deště přijal jméno Tlaloc. Promlouval k zlenivělým davům, pokoušel se oživit lidského ducha, ale žádný viditelný efekt to nemělo. Jeho poselství však přece jen zaslechlo pár těch, kteří do davu nezapadli.

Tito noví myslitelé se tajně sešli a hovořili o tom, jak by změnili Impérium, kdyby jen mohli svrhnout jeho pošetilé vůdce. Odložili svá rodná jména a přijali jiná, spojená s velkými bohy a hrdiny. Nejvýznačnějším z nich byl generál Agamemnon a jeho milenka Juno, geniální taktička. Ti dva získali zázračného programátora Barbarossu, který vymyslel plán, jak všudypřítomné poslušné stroje změnit v odvážné agresory tím, že jejich umělé inteligenci vtisknou některé lidské rysy, mezi nimi i touhu dobývat. Pak se ke ctižádostivým rebelům přidalo ještě pár dalších lidí. Dohromady dvacet řídicích mozků vytvořilo jádro revolučního hnutí, které převzalo vládu nad Starým impériem.

Po svém vítězství si začali říkat Titáni po nejstarších z řeckých bohů. Vedení vizionářem Tlalokem si rozdělili správu planet a národů mezi sebou a plnění svých výnosů vynucovali pomocí Barbarossových agresivních myslících strojů. Dobyli většinu známé galaxie.

Na okrajích Starého impéria se jim postavilo několik skupin odporu. Ty vytvořily vlastní konfederaci – Ligu vznešených, bojovaly s dvaceti Titány a po mnoha krvavých bitvách si uchovaly vlastní svobodu. Zastavily lavinu Titánů a zatlačily je zpátky.

Tlaloc si předsevzal, že tyto rebely jednoho dne pokoří, ale ani ne po desetiletí u moci byl vizionářský vůdce zabit při tragické nehodě. Jeho vůdcovskou roli převzal generál Agamemnon, jenže smrt jeho přítele a učitele se pro něj stala chmurnou připomínkou vlastní smrtelnosti.

Agamemnon si přál vládnout po staletí, proto se svou milenkou Juno podnikli riskantní akci. Nechali si chirurgicky odoperovat mozek a umístít ho do schránky, kterou bylo možné vložit do mnoha různých mechanických těl. Ostatní Titáni, jak postupně pociťovali tíhu doléhajících let, se jeden po druhém rovněž dali změnit v „kymeky“, stroje s lidským mozkiem.

Čas Titánů trval sto let. Kymekové jako uzurpátoři vládli svým planetám a používali stále složitější počítače a roboty, aby udrželi pořádek. Ale jednoho osudového dne požitkářský Titán Xerxes, aby měl víc času na svá potěšení, předal své umělé inteligenci příliš velká přístupová práva.

Myslicí počítačová síť se zmocnila vlády nad celou planetou a pak rychle i nad dalšími. Nákaza se šířila jako epidemie z planety na planetu a počítačová „všemysl“ získávala stále větší rozsah i moc. Inteligentní a přizpůsobivá síť nazvala sama sebe Omnius a postupně dobyla všechny planety, jimž vládli Titáni; dřív, než se kymekové stačili navzájem varovat před nebezpečím.

Omnius pak ustanovil a udržoval pořádek svým vlastním, vysoce strukturovaným způsobem a ponížené kymeky držel ve svém područí. Agamemnon a jeho společníci, kdysi páni říše, se teď neochotně stali služebníky všudypřítomné všemysli.

V době Služebnického džihádu držel Omnius a jeho myslící stroje všechny „Synchronizované světy“ v železném sevření už po tisíc let.

Ale na okrajích stále ještě zůstaly malé oblasti svobodných lidí, kteří se z důvodu ochrany spojili a neustále znepokojovali myslící stroje. Kdykoli přišel útok, Liga vznešených se účinně bránila.

Jenže stroje neustále vymýšlely nové plány.

Když lidé vytvořili počítač schopný shromažďovat informace a učit se z nich, podepsali lidstvu rozsudek smrti.

SESTRA BECCA SMRTELNÁ

Salusa Secundus se vznášela jako drahokam v poušti vesmíru – oáza přírodních zdrojů a plodných polí, klidná a příjemná pro optické senzory. Bohužel byla zamořená divokými lidmi.

Robotická flotila se blížila k hlavní planetě Ligy vznešených. Ozbrojené válečné lodě se ježily zbraněmi. Měly v sobě svou vlastní zvláštní krásu – lesklé kovové pláště, ozdobené anténami a senzory. Z motorů na zádi šlehaly čisté plameny a dodávaly lodím zrychlení, jaké by pouhé biologické cestující rozdrtilo. Myslicí stroje nepotřebují žádné fyzické pohodlí ani ochranu. Teď právě se soustřeďovaly na zničení zbytků prastaré lidské buňky odporu v divokém pohraničí synchronizovaných světů.

Kymek generál Agamemnon vedl útok ve své lodi tvaru pyramidy. Logicky myslícím strojům nezáleželo na slávě ani na pomstě. Ale Agamemnonovi ano. Ve své schráně byl ve střehu a jeho lidský mozek sledoval, jak se plány rozbíhají.

Hlavní flotila robotických lodí před ním se už vřítla do soustavy zamořené lidmi, přemohla posádky překvapených strážních lodí jako lavina z vesmíru. Lidské koráby zahájily palbu, obránci se vyřítili vpřed, proti blížící se úderné síle strojů. Pět strážních lodí Ligy vypálilo těžké salvy, ale většina jejich strel byla příliš pomalá, než aby ženoucí se flotilu zasáhla. Hrstka robotických korábů byla poškozena nebo zničena náhodnými zásahy a stejně tolik lidských lodí vybuchlo v záblescích žhnoucích par – ne proto, že by byly nějak zvlášť nebezpečné, ale protože stály v cestě.

Jen pár vzdálenějších průzkumníků stačilo vyslat va-

rování ke zranitelné Saluse Secundus. Robotické bojové lodi doslova vypařily roztroušený vnitřní okruh lidské obrany a přitom ani nezpomalily na cestě za svým skutečným cílem. Flotila myslících strojů, která se teď otřásala prudkým brzděním, doletí nedlouho po tom, kdy varovný signál dorazí na hlavní planetu.

Lidé rozhodně nebudou mít dost času se připravit.

Robotická flotila byla desetkrát větší a mocnější než jakákoli síla, kterou Omnium kdy předtím vyslal proti Lize vznešených. Lidé začali podléhat uspokojení, protože během poslední stovky let nervózní studené války nemuseli čelit žádné soustředěné agresi robotů. Ale stroje dokážou čekat dlouho a Agamemnon a ostatní zbylí Titáni teď konečně měli šanci.

Jak ukázaly záplavy maličkých špionážních sond, Liga nedávno instalovala zdánlivě nepřekonatelný obranný systém proti myslícím strojům s gelovými obvody. Mohutná robotická flotila vyčká v bezpečné vzdálenosti, zatímco Agamemnon a jeho malá úderná jednotka kymeků budou pokračovat dál ve své misi – možná sebevražedné – aby jim otevřeli dveře.

Agamemnon se nemohl dočkat. Nešťastní biologičtí jedinci dole teď už asi spouštějí poplach, připravují obranu, třesou se v hrůze. Proudícím elektrofluidem, který udržoval při životě jeho mozek bez těla, vyslal rozkaz své kymekovské úderné jednotce: „Zničíme srdce lidského odporu. *Vpřed!*“

Po tisíc pekelných let byli Agamemnon a jeho Titáni nuceni sloužit počítačové všemysli Omniovi. Ctižádostiví, ale porobení kymekové, zuřící ve svých poutech, teď obrátili svůj vztek proti Lize vznešených. Poražený generál doufal, že jednou bude moci zaútočit i na Omnia samotného, ale dosud neviděl žádnou příležitost.

Liga instalovala kolem Salusy Secundus nové rušivé štíty. Takové pole by zničilo složité gelové obvody všech počítačů s umělou inteligencí – ale lidská mysl cestu přežije. A i když kymekové mají mechanic-

ké systémy a vyměnitelná robotická těla, mozek mají stále lidský.

Proto se přes obranné štíty dostanou bez poškození.

Salusa Secundus vyplnila Agamemnonovo zorné pole jako terč v záměrném kříži. S velkou pozorností k detailům studoval generál před útokem taktické projekce, použil všechny své vojenské schopnosti, nabyté během staletí, i intuitivní chápání dobytelského umění. Jeho schopnosti kdysi umožnily pouhým dvaceti vzbouřencům zmocnit se celého impéria – dokud ho nemuseli přepustit Omniovi.

Před započítím tohoto důležitého útoku trvala počítačová všemysl na tom, aby se prováděla jedna simulace za druhou, a snažila se připravit plány pro každou situaci. Agamemnon však věděl, že je zbytečné příliš přesně plánovat, pokud jsou ve hře nevypočitatelní lidé.

Nyní, zatímco obrovská robotická flotila na sebe vázala očekávanou orbitální obranu Ligy a její koráby, se Agamemnonova mysl rozhlížela ze své schránky napojené na senzory. Svou loď pocíťoval generál jako prodloužení vlastního dávno ztraceného lidského těla. Vestavěné zbraně byly částí jeho samého. Viděl tisícem očí a silné motory mu poskytovaly pocit, jako by měl zase svalnaté nohy a mohl běžet s větrem o závod.

„Připravit k pozemnímu útoku. Jakmile kluzáky porazí saluskou obranu, musíme udeřit rychle a tvrdě.“ Vzpomněl si, že transoči zaznamenají každý okamžik bitvy, aby ho všemysl mohla po návratu flotily prozkoumat, a dodal: „Sterilizujeme tu nečistou planetu pro slávu Omniovu.“ Agamemnon zpomalil sestup a ostatní ho následovali. „Xerxe, ty poletíš první. Pošli napřed neo-kymeky, ať na sebe stáhnou jejich palbu a vymetou je.“

Xerxes, váhavý jako vždycky, namítal: „Budu mít tvou plnou podporu, až zaútočím? To je nejnebezpečnější část celé...“